

MAAN „OMAVALTAISESTA ANASTAMISESTA”

(„SOSIALISTIVALLANKUMOUKSELLISTEN“ HATABIA TODISTEITA)

„Izvestija Vserossiiskogo Soveta Krestjanskijh Deputatov”⁹⁷ lehden 10. numerossa toukokuun 19 päivältä on julkaistu S. Maslovin alustus „maidan anastusta” koskevina lausuntoineen. „Eräillä seuduilla”, sanoi S. Maslov, „talonpoikaisto pyrkii toteuttamaan maanomistusoikeutensa anastamalla omavaltaisesti maidensa vieressä olevia tilanherrojen maita. Herää kysymys, miten tarkoituksenmukaista sellainen on”.

S. Maslov pitää sitä epätarkoituksenmukaisena ja esittää neljä todistetta. Tarkastelkaamme niitä huolellisesti.

Ensimmäinen todiste. Venäjän maavaranto ei jakaannu tasasuhteisesti eri alueiden ja kuvernementtien kesken. Viitaten tähän kiistattomaan tosiasiaan S. Maslov sanoo:

„On helppo kuvitella, kuinka vaikeaksi maakysymyksen oikea ratkaiseminen muodostuu, jos jokainen kuvernementti tai alue alkaa vaatia itselleen vain omia maitaan ja anastaa ne huostaansa. Ei ole vaikea nähdä, mitä siitä seuraa, jos erinäiset talonpoikaiskylät anastavat naapureinaan olevien tilanherrojen maat jättäen muut talonpojat maatomiksi”.

Tämä mielelmä on aivan ilmeistä, huutavaa totuudesta poikkeamista. Mietelmä ruoskii niitä, joiden päähän pälkähtäisi kehottaa talonpoikia anastamaan ja sitä paitsi ottamaan järjestymättömästi maita *omaisuudekseen*. Anastetaan, jaetaan — ja asia on selvä.

Se olisi todellakin anarkismin huippu, typeryyden huippu.

Emme tiedä, kuka, mikä puolue on ehdottanut tuollaista typeryyttä. Jos se lienee S. Maslovin tarkoitus, niin hän taistelee tuulimyllyjä vastaan. Se on naurettavaa.

Meidän puolueemme, VSDT bolshevikkipuolue, ehdotti selväsanaudessa päätöslauselmassa, että maan pitää olla

koko kansan *omaisuutta*. Siis *me emme hyväksy mitään* maan anastamista yksityisomaisuudeksi.

Mutta kysymys ei ole siitä, ja S. Maslov paljasti itse itsensä mainitsemalla tärkeimmästä ja oleellisimmasta: *tilanherrojen* maiden anastamisesta. Se on oleellisinta. Siinä on asian ydin. Sitä kysymystä S. Maslov kiertää ja kaartaa.

Tilanherrain maat on konfiskoitava *heti*, t.s. tilanherrain omistusoikeus niihin on kumottava *heti* ja *ilman lunastusmaksua*.

Entä miten on meneteltävä näiden maiden *hallinnan* suhteen? Kenen tulee ottaa ne heti haltuunsa ja kylvää ne? Paikallisten talonpoikain ja sitä paitsi järjestyneesti, siis enemmistön päätöksen perusteella. Sellainen on meidän puolueemme neuvo. Tilanherrain maat on luovutettava *heti* paikallisten talonpoikien hallintaan ja niiden *omistusoikeus* säilytettävä kansalla. *Lopullisen* hallintaoikeuden säätää Perustava kokous (tahi Neuvostojen Yleisvenäläinen Neuvosto, jos kansa tekee siitä Perustavan kokouksen).

Mitä tekemistä tässä on eri alueiden maavarannon epätasaisuudella? On selvää, ettei mitään. Tuo epätasaisuus säilyy kuitenkin Perustavaan kokoukseen saakka *kaikkia* suunnitelmia, sekä tilanherrojen suunnitelmaa, S. Maslovin suunnitelmaa että meidän suunnitelmaamme toteutettaessa.

S. Maslov on vain johdattanut talonpoikain huomiota syrjään asiasta. Hän on hämännyt asian olemusta tyhjillä, asiaan kuulumattomilla sanoilla.

Asian olemuksena on kysymys tilanherrain maista. Tilanherrat haluavat säilyttää ne. Me haluamme luovuttaa ne *heti* talonpojille *ilman lunastusta, maksuttomasti*. Maslov haluaa vitkuttaa asiaa „sovittelukamarien” avulla.

Se on vahingollista. Vitkuttaminen on vahingollista. Tilanherrojen on heti alistuttava talonpoikain enemmistön tahtoon. Ei pidä „rakentaa sovintoa” enemmistön (talonpoikien) ja vähemmistön (tilanherrojen) kesken. Sellainen sovinnonteko on luonnoton, epäoikeudenmukainen, epädemokraattinen myönnytys tilanherroille.

S. Maslovin toinen todiste:

„Talonpojat pyrkivät anastamaan maita siinä toivossa, että jos he ehtivät jotain muokata, niin se kaikki jää heille. Sen voivat tehdä vain talonpoikaistaloudet, joilla on riittävästi työntekijöitä ja hevosia. Hevosttomat perheet, ne perheet, jotka ovat luovuttaneet suuren osan työ-

voimastaan armeijalle, eivät voi käyttää anastuskeinoa saadakseen itselleen maata. Sen vuoksi on selvää, että tuo keino voi olla edullinen voimakkaammille ja jopa enemmän maata omistaville, muttei niille, jotka kipeimmin tarvitsevat maata”.

Tämäkin todiste on huutavaa valhetta. S. Maslov kääntää taaskin talonpoikain huomion pois asian olemuksesta, tilanherrojen maita koskevasta kysymyksestä. Sillä muut-tuukohan asia siitä, jos talonpojat eivät saa tilanherrojen maita „anastamalla” (s.o. maksuttomasti, kuten me ehdotamme), *vaan vuokralle, s.o. maksua vastaan* (kuten tilanhererrat ja S. Maslov ehdottavat)? Eikö tilanherroilta vuokrattujen maiden kyntämistä varten tarvita hevosia ja työmiehiä? Voivatko ne perheet, jotka ovat antaneet työn-tekijöitään armeijaan, vuokrata saman verran maata kuin suuriperheelliset?

Tässä kohdassa on ero meidän puolueemme, bolshevikien, ja Maslovin välillä vain se, että hän ehdottaa otettavaksi tilanherroilta maat maksua vastaan ja „sovittavan” sopimuksen teon jälkeen, me sen sijaan — heti ja maksuttomasti.

Kysymyksellä talonpoikain *keskuudessa* olevista rikkaista ei tässä ole mitään tekemistä. Enemmänkin: maksuton ottaminen on edullisempaa *köyhille*. Maksusta voivat ottaa helpommin rikkaat.

Mihin toimenpiteisiin voidaan ja pitää ryhtyä, ettei rikas talonpoika tekisi vääryyttä köyhälle?

1) Asiat on ratkaistava enemmistön tahdon mukaisesti (köyhiä on enemmän kuin rikkaita); sitä me ehdotammekin;

2) Köyhät talonpojat on järjestettävä erikseen, jotta he käsittelisivät *erikseen* omia *erikoisuuksiaan*. Sitä me ehdotammekin;

3) Tilanherrojen maat on kynnättävä yhdessä yhteisillä juhdilla, yhteisillä työvälineillä maatyöläisten edustajain Neuvostojen johdolla. Sitä me ehdotammekin.

Nimenomaan kahta viimeksi mainittua — kaikkein tärkeintä — toimenpidettä „socialistivallankumouksellisten” puolue *ei* kannata. Se on erittäin valitettavaa.

Kolmas todiste:

„Ensi aikoina, vallankumouksen ensi päivinä, kun armeijassa sotilaiden keskuuteen levisi huhu, että siellä, kotiseudulla, on käynnissä maanjako, monet alkoivat pyrkiä kiihkeästi kotiin peläten jäävänsä osattomiksi ja lisäsivät rintamakarkuruutta”.

Tämä todiste liittyy maan hetikohtaiseen *omaisuudeksi jakamiseen*. Kukaan ei ole ehdottanut sitä. S. Maslov ampuu taas ohi.

Neljäs todiste:

„Lopuksi, maiden anastamiset uhkaavat johtaa suorastaan kylvöjen supistumiseen. Tiedetään tapauksia, jolloin talonpojat, anastettuaan tilanherrojen maita, ovat kylväneet ne huonosti, vähällä siemenmäärällä tai jättäneet omat maansa kylvämättä. Nyt, kun maamme kärsii suurta puutetta elintarvikkeista, sellaista tilannetta ei voida millään sallia”.

Tuo on jo kerrassaan hatara todiste, ihmiset vain nauravat sille! Siis jos otetaan tilanherrojen maita maksua vastaan, niin niitä muokataan paremmin!!

Älkää häpäiskö itseänne, kunnianarvoisa kansalainen S. Maslov, moisilla todisteilla!

Jos talonpojat kylvävät pellot huonosti, on autettava talonpoikia, ja *nimenomaan köyhiä*, siirtymällä suurtalouksien yhteisviljelyyn. Muuta keinoa köyhien auttamiseksi *ei ole*. Valitettavasti S. Maslov *ei* ehdota nimenomaan tätä keinoa...

Ollaksemme oikeudenmukaisia meidän on lisättävä, että nähtävästi S. Maslov on tajunnut itsekkin todisteensa hatariksi, koska hän on edellä sanotun jälkeen heti lisännyt:

„Nyt, kaiken sanotun jälkeen, tunnen, että eräät teistä ovat valmiit väittämään vastaan ja sanomaan: kuinka meitä kehoitetaan jättämään kaikki entiselleen, kun olemme saaneet kärsiä niin paljon tilanherrain maanomistuksesta. En ryhdy ehdottamaan teille mitään”.

Siinäpä se! S. Maslov esitti asian siten, ikäänkuin hän haluaisi jättää kaikki entiselleen (vaikka hän *ei* halua sitä). Todisteet olivat siis erittäin hataria.

Talonpoikain pitää itsensä päättää. *Puolueiden* pitää ehdottaa. Meidän puolueemme ehdottaa sitä, minkä osoitin edellä ja mikä on esitetty yksityiskohtaisesti ja tarkasti päätöslauselmissamme*: „Soldatskaja Pravda” lehden 13. numeron liite, hinta 5 kop.

„Pravda” № 62, kesäkuun 2
(toukokuun 20) pnä 1917
Allekirjoitus: N. Lenin

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan

* Ks. tätä osaa, ss. 280—282, 302. Toim.